

Szoboravató a Tettyén

**Maradnak az igazak és a jók.
A tiszták és békességesek.
Erdők, hegyek, tanok és emberek.
Jól gondolja meg, ki mit cselekszik!**

Tisztelt Erdész kollégák, kedves Pécsiek!

Bár ez a versrészlet 1948-ból való, az üzenete mégis elér napjainkig. Jól gondolja meg, ki mit cselekszik. Mondhatnám úgy is: mindenki azt tegye, ami a dolga: a susztert és a kaptafát emlegető mondás egy jó világot idéz fel, kedves kollégák. Hiszen, az az ember, aki nap hosszát a kaptafánál ül és cipőket toldoz-foltoz vagy újakat készít – igaz, nem végez látványos munkát, de a dolgát végzi. Azt a dolgát, amit csak ő tud elvégezni, amit más nem csinál meg helyette, és amit más nem is tudna helyette elvégezni. Így van helye a világban és így van körülötte rendje a világnak.

És valóban – idézve tovább a verset: törvényei vannak a szeleknek, esőnek, hónak, fellegeknek – és a világ felett őrökdi a Rend. Nem ezt mutatja a mi munkánk, a mi hivatásunk is? Ha most körülnézünk, a mellettünk álló talán ismerősünk, talán épp munkatárs, de ha ismeretlenül áll is ott, egy dologban mindenképp összetartozunk: azonos az a cél, amiért fáradozunk, ami a szívünknek fontos, ami a napjainkat meghatározó elem. Ha kell, Kezet nyújtunk egymásnak és megünnésszük és leszünk Egy Cél és Egy Akarat – zárul a strófa.

Itt állunk, mi az erdészszakma képviselői, az ország minden szegletéből.

Száznegyvenegyedszer; folytonos ez az összetartozás- akkor talán más szakmai események, problémák foglalkoztatták a szakmát, a futóhomok megkötése, vagy az ostromvert ország tüzelővel való ellátása volt a feladat. Ma ismét mások ezek a feladatok – éppen a folyamatos erdőborítást kell megoldanunk a hazai körülmények között - és bizony állíthatom, a következő százegnéhány év megint más megoldandó helyzeteket hoz felszínre majd. De mi ez, ha nem a Rend alkotja összetartozás, amiben erő van?! Persze, nem mindegy, mire is építettük az elmúlt évtizedeket, évszázadokat, amelyek összetartják a szakmát. Nem mindegy, milyen alapra emelünk épületeket, szobrokat, életeket.

De az erdő, amivel dolgozunk, és a kő, amiből ez a szobor is készült, maradandó: Még mindig lesznek, mikor a rozsdá a gyilkos vasat rég felfalta már.

Tekintsünk vissza az elmúlt másfél évszázadra! Hiszen, jól tudjuk, ennyi idő telt el az első erdész találkozó, az első találkozásunk óta - igaz ott még szépapáink ünnepeltek és tanácskoztak együtt. Nagyot fordult azóta a világ. De ami fontos, ami örökérvényű, aminek rendje van, az megmarad. Az erdő ilyen, kedves Kollégák, és az erdész ehhez igazítja életét. És ezért áll itt és figyelmeztet minket ezentúl az „Erdészemlék”:

„Az erdő: életek közössége – a közös életünk.”

Horváth Péter Brúnó

A szobron a következő felirat olvasható:

„Az Országos Erdészeti Egyesület Vándorgyűlései a Mecsekben: 1884, 1907, 1935, 1958, 1978, 1995, 2010

Állíttatta a Mecseki Erdészeti Zrt. az Országos Erdészeti Egyesület 141. Vándorgyűlése alkalmából, 2010-ben.

Hálából neves elődeinknek, amiért lelkiismeretesen kezelték a MECSEKI ERDŐKET és kérve utódainkat, hogy töretlenül folytassák e munkát. A szolgálatban lévő erdészek

Az erdő: életek közössége – a közös életünk.

Scholtz Péter”

